

מנהגי החתם סופר פ"ב

כא בין פסח לעצרת למד עמהם מס' שבועות כולה.

שו"ת חתם סופר אה"ע ח"א סי' ק

כי האי גוני. טרם אדבר מסברתו אומר כי זה לי שלשים שנה נתקשיתי על הרמ"א שהעתיק דין זה כפשוטו, ולכאורה צ"ע, ובכל שנה בלמדי שבועות עם התלמידים אמרתי קושיא זו, ומה שתירצתי

מנחת עומר לרבי פנחס שווארץ מנהגים ל"ג בעומר

(י) עיין שו"ת חתם סופר חלק א' ע"פ סימן ק', וזכרון יהודה מנהגי הגאון מהר"ם א"ש זצ"ל (ומן מקומו מורחב), ובספר דברי שיר (מועדים לספירה ד"ה עוד אפשר לומר) כתב, אפשר ליתן טעם ורמז למסכת שבועות לימי הספירה, כדי לנקות אותנו משבועות שוא ושקר מקודם קבלת התורה שנתנה מסיני שהוא ג"כ הכנה לזאת, ואסמכנה על הקרא (תהלים כד, ג-ד) מי יעלה 'צהר' ד' וגו', לקבלת התורה, נקי כפיים וצר לנצח אשר לא 'נשא לשוא' נפשי ולא 'נשבע למרמה'.

עוד אפשר לומר על הסדר של מסכת שבועות הוא דמיון אחד עם ימי הספירה, דהיינו הימי הספירה הם כעין ספירת ז' נקיים שהאשה סופרת מטומאתה לטהר עצמה לצלה, כמו כן אנחנו סופרים לטהר עצמינו מטומאת טומאת מזרים, לטהר עצמינו לשבועות התורה שאנו נשבעים על דעת המקום ב"ה ועל דעת משה רבינו ע"ה לקבל עלינו התורה והמצוות, ע"כ אנו לומדים מסכת שבועות שהם ג"כ כמנין ימי הספירה, ונסדר על הסדר הזה שמקודם מפרש התנא 'ידיעות הטומאה' ומתיר עצמו מהן ונפטר מהן תחלה, והדר תני 'שבועות' דנפישין מילייהו, ועיין עוד שם צמחה אגפין.

מדבר קדמות מערכת ש'

זך. שבועות. טעם שנקרא שבועות, כי נשבע הקב"ה שלא ימיר אותנו, ואנחנו נשבענו לו שאין אנו ממירים אותו ח"ו. הרב עיר וקדיש אור החיים, בספר טור ברקת סי' תצ"ד. ואפשר שנקרא שבועות לרמזו שלקבל התורה מנינו ז' שבועות

נועם אלימלך ליקוטי שושנה

וזהו פירוש המשנה (שבועות פ"ג מ"א) שירחק ממנה האדם * והוסיפו חכמים 'שבועות שמים שהן ארבע' כו' שכן, דעיקר כללות התורה הם שנים, מצות עשה ולא תעשה, והכללות משניהם הוא הדביקות בבורא יתברך שמו על ידי מצותיו, והדביקות נקרא בשם אכילה דמצונו וזהו 'שבועות שמים שהן כו' שאוכלי ושלל אוכלי, פירוש שבועות שאדם מושבע ועומד מהר סיני הם שמים, דהיינו 'שאוכלי' הוא הדביקות הטוב שידבק בה האדם, ו'שלא אוכלי' הוא הדביקות הרע

בני שלשים לרבי יוסף רוטנברג

וילקט יוסף אות קפב

שמעתי דבר כהן נטס הגאון צעל חת"ס זצ"ל דנמסכת שבועות יש מ"ט דפין כמנין ימי העומר ונמלא סדף הליך סיך ליום ל"ג בעומר שהמסכת מחללת ודף צי. ושם נאמר ר"ש אומר וכו' מחכו עלה בערעא מאי חוכא וכו' עיי"ש. וזהו החוכא דמחכו שהי הלולא דרש"י צ"ל בעומר ע"כ שמעתי ודפח"ח

שבעה שבועות (עמ"ס שבועות)

באמר שם נמסכת שבועות מ"ט דפ"ס כפד מ"ט יוס. רמ"ז נפול קב"ל. מ"ט השנה פרטיית השנייה שיהיה נשבעת כד מ"ט דפ"ס. ומה שיכת מ"ט דפ"ס אלו למ"ט ספירות. ונראה לי לפי"ש נחמד קדמות [לשולח ז"ל ערך ז' אמת ז"ך] נטס הרב טור נרקה טעם נכון. שנקראת נשבעת נטס האה. משום שם לו שהי נשבעת. אמת נכדע הקב"ה שלא ימיר אותנו היי נטס אחר, ואמת אמתו נכדענו, אף הו ממרים היי פכ"ה. ומה מה יקר לו לייב, פליאת הפכ"ה כהן. אמתו האמת נמנה כהן, הצי לו דמי כפרת יום הכפורים, אציר פניו ודגל. ושעיר המשתלה נארכות גדולה. הא זה איך ללמוד נמסכת יומא י"ש. ומה מהז, דעתו זלזל עשיית על ויהל משה, צ"פ מי יוס עד שנתרנה הקב"ה ויה צוה"כ, וישר נשורה כונה יוס כפרה וטליה מתחלה כי צום האה יכפר עליכם, מה היה עיקר, מהות השבעה שבעה השם לאצותינו הקדושים. וא"כ סוף השבעה, נטן לו אמת יוס הקדוש האה. לכן סידר התנא דמי כפרת שערירם ובעיר המשתלה, סתך לדרי נשבעת. דהא נהא תליא ונכת.